

Copilăria era în fiecare fluture de zăpadă

Camelia Oprea

Revărsarea lină a ninsorii
este o continuă alunecare a visului.
Urc pe fiecare fulg care coboară
până la prima ninsoare a copilăriei.
Acolo mi-am regăsit săniuța...
ruginise.
Ulița cu garduri de lemn era neumblată,
copilăria era în fiecare fluture de zăpadă.

M-am grăbit să întâmpin soarele,
răscolind bolțile nalte ale cerului
în căutarea copilăriei.

Aer e timpul nevăzut,
bătând în turnul de cărbune al artistului.

N-am uitat cât de mult m—a durut un refren abandonat,
în stare de funcționare.
Cheltuim energie pentru a îndura anumite situații,
considerând că suntem puternici,
când cea mai potrivită alegere pe care o putem face
este să lăsăm porțile soarelui deschise.

Singurătatea lovește ca frunza,
frunza cade și acoperă pașii nimănui.
Anotimpurile sunt dependente de îndrăgostiți tăcuți.

Singuratic, în loc de inimă îți bate întunericul universului
în piept. Dar gândurile?
Gândurile tale în ce stele au urcat?